

PHÂN TÍCH TRUYỀN THUYẾT THÁNH GIÓNG

Đề bài:

Phân tích truyền thuyết Thánh Gióng.

Bài làm mẫu hay nhất:

Trong kho tàng truyền thuyết Việt Nam, chủ đề đánh giặc ngoại xâm bảo vệ đất nước là chủ đề phổ biến. Và trong chuỗi các truyền thuyết có cùng chủ đề ta không thể không nhắc đến truyền thuyết Thánh Gióng. Tác phẩm nằm trong hệ thống truyền thuyết về thời đại Hùng Vương dựng nước, qua câu chuyện này ta thấy ngay từ buổi đầu dựng nước, dân tộc ta đã phải đối mặt với nạn giặc xâm lược, công cuộc dựng nước luôn gắn liền với công cuộc giữ nước, đồng thời thấy được tinh thần yêu nước nồng nàn, ý chí quyết tâm chống giặc ngoại xâm của ông cha.

Hình tượng Thánh Gióng là biểu tượng cho tinh thần yêu nước, sức chiến đấu kiên cường, quật khởi của dân tộc ta. Thánh Gióng được sinh ra một cách thần kì, bà mẹ đi ra đồng ướm chân vào một bàn chân lớn, về nhà bà thụ thai, mười hai tháng sau sinh ra Thánh Gióng – một cậu bé khôi ngô tuấn tú, nhưng lên ba vẫn chưa biết nói, biết cười, đặt đâu nằm đấy. Và cậu bé ấy chỉ cất tiếng nói khi nghe sứ giả tìm người đi đánh giặc. Lời nói đầu tiên của cậu chính là lời xin đi đánh giặc cứu nước, điều đó cho thấy ý thức công dân của con người phi thường này.

Sau tiếng nói thần kì, Thánh Gióng ăn không biết no, quần áo không còn mặc vừa. Trước sự kì lạ của Gióng, dân làng mang gạo sang nuôi Gióng cùng bố mẹ. Chi tiết này cho thấy rõ lòng yêu nước và sức mạnh tinh đoàn kết của dân tộc ta. Khi có giặc đến dân ta đồng lòng, giúp sức để đánh đuổi giặc xâm lược, hơn thế nữa sự trưởng thành của người anh hùng Thánh Gióng còn cho thấy, sự lớn mạnh của Gióng xuất phát từ nhân dân, được nhân dân nuôi dưỡng mà lớn lên. Gióng lớn nhanh như thổi, khi giặc đến chân núi Trâu cậu bé ba tuổi vươn vai trở thành một tráng sĩ, oai phong, lẫm liệt. Sự lớn lên của Gióng càng đậm tô hơn mối quan hệ giữa sự nghiệp cứu nước và người anh hùng: để đáp ứng yêu cầu lịch sử, Gióng phải lớn nhanh để phù hợp với hoàn cảnh của đất nước, Gióng phải khổng lồ về vóc dáng, ý chí thì mới có thể đảm đương được trọng trách lúc bấy giờ.

Bằng sức mạnh phi thường, Gióng đánh tan hết lớp giặc này đến lớp giặc khác, khi roi sắt gãy, Thánh Gióng không hề nao núng, nhờ những bụi tre ven đường để tiếp tục chiến đấu với kẻ thù cho đến khi chúng hoàn toàn bị tiêu diệt. Để làm nên những chiến công thần kì, không chỉ có những thứ vũ khí hiện đại (roi sắt, áo giáp sắt) mà còn là cả những vũ khí thô sơ nhất (bụi tre). Sau khi đánh tan giặc xâm lược, Gióng đến chân núi Sóc rồi bỏ lại áo giáp một mình một ngựa bay về trời. Người anh hùng sau khi hoàn thành nhiệm vụ cứu nước không màng danh lợi, phần thưởng, trở về tiên giới. Gióng đến trần gian chỉ với một mục đích duy nhất đó là dẹp quân xâm lược để mang lại bình yên cho nhân dân, cho đất nước. Điều đó càng đậm tô hơn nữa phẩm chất anh hùng của Thánh Gióng. Đồng thời chi tiết này cũng thể hiện sự bất tử của Gióng trong lòng mọi người, Gióng về trời cũng là về cõi vô biên, bất tử mãi mãi trường tồn cùng đất nước, dân tộc.

Tác phẩm là sự kết hợp hài hòa giữa yếu tố thần kì (sinh nở thần kì, lớn nhanh như thổi, bay về trời) với hình tượng người anh hùng. Thánh Gióng là một hình ảnh đẹp để biểu tượng cho lòng yêu nước và sức mạnh quật khởi của dân tộc ta trong cuộc đấu tranh chống giặc ngoại xâm xâm lược. Thánh Gióng là hình tượng bất tử trong lòng dân tộc Việt Nam.

Tham khảo thêm bài văn mẫu khác:

Nhân dân ta, dân tộc ta luôn tự hào về tinh thần chiến đấu chống giặc ngoại xâm bất khuất kiên cường của mình. Cùng với niềm tự hào ấy, chủ đề này đi vào văn học và mang đến cho độc giả nhiều

bông hoa đẹp. Thánh Gióng là truyện dân gian thể hiện rất tiêu biểu và độc đáo chủ đề này. Truyện kể về ý thức và sức mạnh đánh giặc có từ rất sớm của người Việt cổ. Thánh Gióng có nhiều chi tiết nghệ thuật hay và đẹp chứng tỏ tài năng sáng tạo của tập thể nhân dân ở nhiều nơi, nhiều thời. Câu chuyện đóng vai trò quan trọng trong việc giáo dục lòng yêu nước và bảo vệ truyền thống anh hùng dân tộc qua các thời đại cho đến ngày hôm nay.

Nhân vật chính của truyện – Thánh Gióng, có một sự ra đời thật kì lạ. Tục truyền đời Hùng Vương thứ sáu, ở làng Gióng có hai vợ chồng ông lão dù đã già nhưng chưa có được mụn con nào. Vợ chồng ông cảm thấy rất buồn lòng. Một hôm, bà vợ đi ra đồng, trông thấy một vết chân to, đành ước thử. Kì lạ thay, từ sau lần ước chân đó, bà có mang. Và kì lạ hơn nữa, bà thụ thai đến 12 tháng mới sinh con. Bà sinh ra một cậu bé khôi ngô, tuấn tú. Nhưng cậu bé ấy cũng là một cậu bé kì lạ khi hằng ngày không biết nói, biết cười, cũng chẳng biết đi, chỉ biết đặt đâu nằm đấy. Xuất thân của Gióng bình dị nhưng khác thường, kì lạ.

Gióng cứ thế lớn lên, không nói, không cười làm cho ông bà lão vô cùng lo lắng, phiền lòng. Thế mà chỉ khi nghe tiếng sứ giả kêu gọi mọi người đánh giặc cứu nước thì đột nhiên Gióng lại cất tiếng nói. Chẳng là lúc bấy giờ giặc Ân đến xâm phạm bờ cõi nước ta. Vì thế giặc mạnh nên nhà vua sai sứ giả đi tìm người tài giỏi. Khi đó, Gióng đã bảo với mẹ rằng: “Mẹ ra mời sứ giả vào đây”. Khi sứ giả vào, cậu bé đã bảo với sứ giả về tâu với nhà vua “sắm cho ta một con ngựa sắt, một cái roi sắt và một tấm áo giáp sắt, ta sẽ phá tan lũ giặc này”. Cả mẹ và sứ giả đều ngạc nhiên vô cùng. Như vậy, lời nói đầu tiên của Gióng là tiếng nói đòi đánh giặc, tiếng nói yêu nước. Điều này chứng tỏ rằng, khi có giặc ngoại xâm thì tất cả mọi người đều phải đáp ứng lời kêu gọi của Tổ quốc, kể cả là một đứa bé ba tuổi chưa biết nói biết cười đi chăng nữa.

Sau khi gặp sứ giả, Gióng ăn nhiều, nuôi không xuể, cả làng đều góp gạo giúp mẹ Gióng nuôi cậu. Từ đó, cậu lớn nhanh như thổi, trở thành một tráng sĩ cường tráng. Gióng là tượng đài bất hủ về sự trưởng thành vượt bậc, về hùng khí, tinh thần của dân tộc trước nạn ngoại xâm. Thể hiện sức sống mãnh liệt của dân tộc mỗi khi gặp khó khăn và tinh tương thần tương ỏi trong lúc khó khăn. Chi tiết bà con góp gạo nuôi Gióng chứng tỏ Gióng lớn lên bằng thức ăn, đồ mặc của nhân dân, được nuôi dưỡng bằng những cái bình thường, giản dị, Gióng là con của nhân dân. Nhân dân cũng là những người rất yêu nước, ai cũng mong Gióng lớn nhanh để ra trận giết giặc.

Chẳng bao lâu sau, nhà vua đã chuẩn bị xong cho Gióng các vật dụng mà cậu bé yêu cầu. Cậu bé vươn vai vùng dậy, bỗng nhiên biến thành một tráng sĩ, oai phong, lẫm liệt. Gióng cưỡi ngựa sắt, lao đi đánh giặc. Gióng đánh giặc không những bằng vũ khí mà bằng cả cỏ cây của đất nước, bằng những gì có thể giết được giặc. Lúc soi sắt gãy, Gióng đã nhanh trí nhổ rặng tre cạnh đường mà quật vào giặc. Tinh thần đánh giặc của cậu bé thật kiên cường, quyết chiến, quyết thắng, xung thẳng vào giặc mà đánh. Vì vậy, giặc nhanh chóng tan rã.

Sau khi giết xong giặc Ân, Gióng nhanh chóng bay về trời. Đây là sự ra đi thật kì lạ mà cũng thật cao quý, chứng tỏ Gióng không màng danh lợi, đồng thời cho chúng ta thấy thái độ của nhân dân ta đối với người anh hùng đánh giặc cứu nước. Nhân dân yêu mến, trân trọng muốn giữ mãi hình ảnh của người anh hùng nên đã để Gióng về với cõi vô biên, bất tử. Bay lên trời Gióng là non nước, là đất trời, là biểu tượng của người dân Văn Lang.

Truyện thuyết Thánh Gióng thể hiện tinh thần quyết chiến, quyết thắng, quật cường, mạnh mẽ của dân tộc thông qua việc xây dựng hình tượng người anh hùng gắn với những chi tiết thần kì vô cùng đặc sắc. Chính vì thế đây được xem là bản anh hùng ca về những chiến công chống lại giặc ngoại xâm.